

λιπιπίδην, γεννηθέντα ἐν Μηλείαις, κόμη παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ Πηλίου ὄρους. Διότι ὡς κάτοχος βαθείας ἑλληνικῆς φιλολογίας, ἦν ἐσπούδασεν ἐν τοῖς σχολείοις τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀνὴρ οὗτος μετέβη εἰς Γαλλίαν, ἵνα τελειοποιηθῇ περὶ τὰς θετικὰς ἐπιστήμας, καταντήσας δὲ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἐπεθύμησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἑλλάδα. Ἐπειδὴ ὑπῆρχε τότε πόλεμος μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ ὑψηλῆς Πύλης, τὰ θριαμβεύοντα ὄπλα τῆς Αἰκατερίνης ἐνεθάρρουν τοὺς Ἕλληνας, ὅπως ἐλπίζωσι τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, οὐδ' ἐνθυμήθησαν τὴν καπνίζουσαν εἰσέτι κατὰ τὸν προηγηθέντα πόλεμον καταστροφὴν τῆς Πελοποννήσου, ἥτις ἀπέβη τὸ θῦμα ἀντιπερισπασμοῦ αὐτόχρημα στρατιωτικοῦ. Ὁ περίφημος ἀρχιστράτηγος τῆς Ῥωσσίας, ὁ ἔνδοξος Potemkin, τότε ἐνέπνευσε πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὰς φαντασιώδεις ταύτας ἐλπίδας.* Ὁ Δανιὴλ Φιλιππίδης καὶ ὁ συμπατριώτης αὐτοῦ Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, ὁ μὲν ἐπιστρέφων ἐκ Γαλλίας, ὁ δὲ ἐξ Ἰταλίας, μετέ-

* Εἶναι βέβαιον ὅτι πάντοτε τοιαῦτα ἦσαν καὶ εἶναι τὰ σχέδια τῆς Ῥωσσίας, ἥτις οὐδαμῶς ἐπιθυμεῖ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, προθύμως δὲ θυσιάζει αὐτὸ εἰς τοὺς φιλοδιόξους αὐτῆς σκοποὺς μὲ τὴν τυφλὴν πεποιθήσιν νὰ δυναστεύσῃ ποτὲ ἐν Ἀνατολῇ βορείᾳ, ἢ καὶ θυσία τῶν ἀνατολικῶν λαῶν. Σ. Ε.